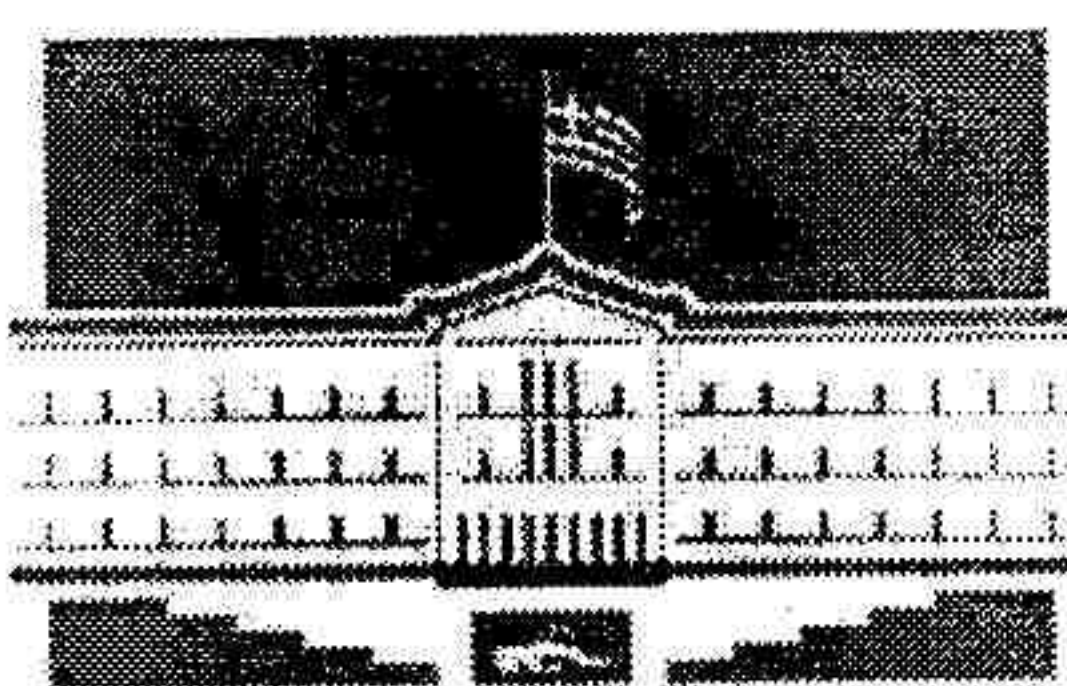
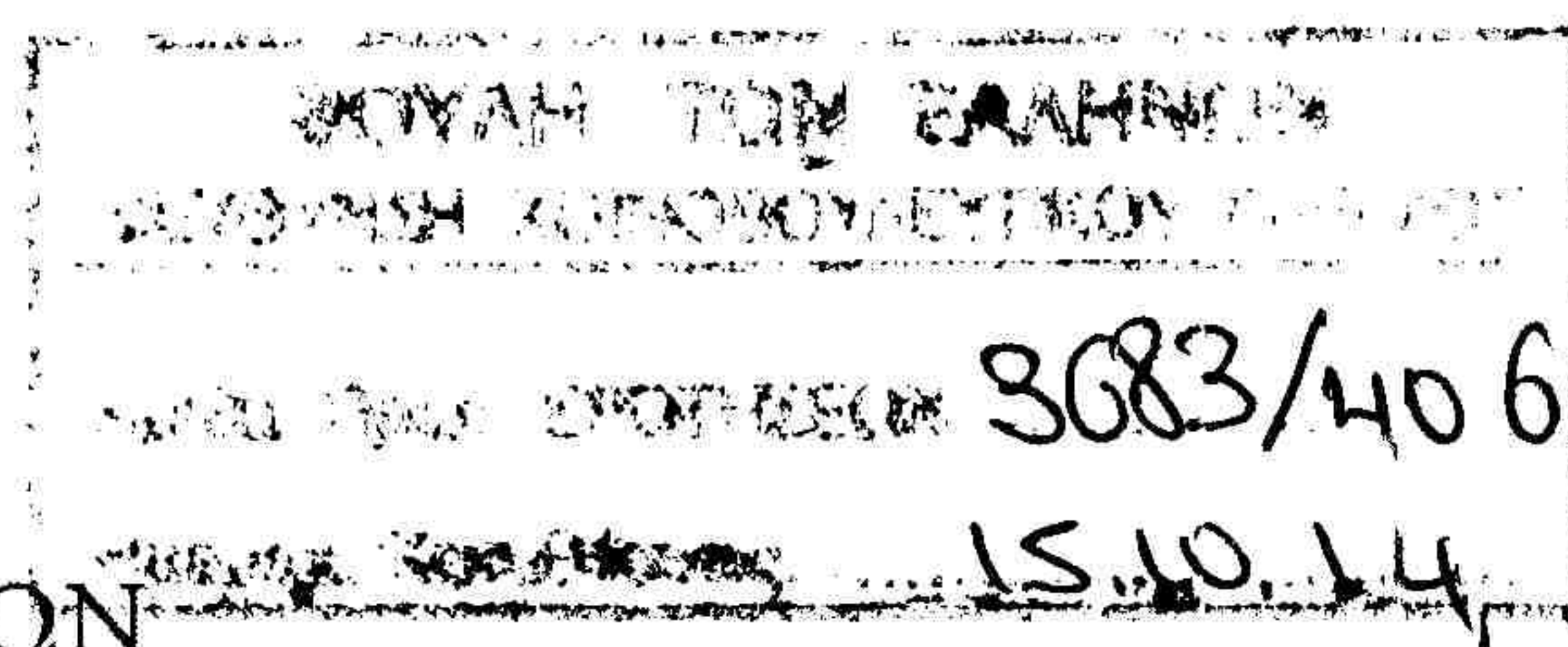

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΑΚΡΗ ΡΑΧΗΛ

Βουλευτής Ν. ΚΟΖΑΝΗΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ - ΑΚΕ

Προς τον κ. Υπουργό Εθνικής Άμυνας

ΘΕΜΑ: «Υφίστανται πολιτικές ευθύνες για τον θανάσιμο τραυματισμό των στρατιωτών στο Βόλο;»

Για άλλη μια φορά η Χώρα μας έχει βυθιστεί στο πένθος μετά τον τραυματισμό ενός και τον θάνατο τριών στρατιωτών στον Βόλο, όταν εξερράγη ο πυροσωλήνας με τον οποίον πραγματοποιούσαν βολές.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της Καθημερινής, στις 12 Οκτωβρίου 2014, αξιωματικός των ενόπλων δυνάμεων υποστήριξε το εξής: *"πρόκειται για μέλη Ειδικών Δυνάμεων, δεν είναι απλά φαντάροι. Δεν κοιτάνε καν πως βάζουν τις οβίδες, το κάνουν με κλειστά μάτια. Κοιτάνε μόνο τον στόχο, αν τον πετυχαίνουν. Είναι απίθανο να πιστεύουμε ότι μπορεί να έκαναν κάποιο λάθος σε αυτό το σημείο"*, σε άλλο σημείο του άρθρου ο πατέρας ενός εκ των στρατιωτών που τραυματίστηκαν θανάσιμα, ισχυρίστηκε ότι: *"έπρεπε να χρησιμοποιούν βλήματα ασκήσεων αλλά αυτοί θέλουν να ξεφορτωθούν το παλιό υλικό βάζοντας τα παιδιά να χρησιμοποιούν πραγματικά πυρά"*. Σύμφωνα με το ίδιο άρθρο το συμβάν έχει δοθεί για έρευνα στον Γενικό Επιθεωρητή Στρατού, στον Στρατιωτικό Εισαγγελέα, καθώς και στην Ένορκη Διοικητική Εξέταση (ΕΔΕ) του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, προκειμένου να εξεταστούν πιθανότητες οι οποίες οδήγησαν στο τραγικό συμβάν και να ρυθμιστούν ζητήματα αποζημιώσεων για τις οικογένειες των θυμάτων.

Επιπλέον, σε δημοσίευμα της εφημερίδας ΤΟ ΧΩΝΙ, στις 14 Οκτωβρίου 2014, συγκλονιστική είναι η επιστολή που απέστειλαν φαντάροι στην Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμάτων και στο Δίκτυο Ελευθέρων Φαντάρων "Σπάρτακο", καταγγέλλοντας το τραγικό "ατύχημα". Στην επιστολή συγκεκριμένα αναφέρεται: *"Ας μιλήσουμε για τον στρατό. Λίγες μέρες έχουν περάσει από το τραγικό θανατηφόρο "ατύχημα" σε άσκηση με όλμους στο 505 Τάγμα Πεζοναυτών στο Βόλο και είμαστε σίγουροι ότι το θέμα σιγά σιγά θα ατονίζει από τα δελτία ειδήσεων."*

Ήδη ο Υπουργός, το ΓΕΣ και το στρατιωτικό προσωπικό επιστρέφουν στην ρουτίνα λες και δεν έγινε τίποτα ή – ακόμη χειρότερα – προσποιούμενοι ότι δεν θα ξαναγίνει.

Στόχος του γράμματός μας δεν είναι να αναδείξει τα συγκεκριμένα σημεία του εγκλήματος. Πλήθος από πληροφορίες φτάνουν στην Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων και τον «Σπάρτακο», όπως ότι **οι τρεις νεκροί προειδοποίησαν πριν τη βολή για την κακή κατάσταση του όλμου ή ότι η διοίκηση έβαλε τους Δόκιμους να συλλέξουν τα μέλη των νεκρών από το πεδίο βολής!**

Αυτή η επιστολή προσπαθεί να ανοίξει το ζήτημα πως πραγματικά είναι ο στρατός και ότι το ατύχημα στον Βόλο ήταν – τόσο κυνικά, όσο φαίνεται – αναμενόμενο αργά ή γρήγορα να συμβεί. Αποτελεί συνέχεια πολλών θανατηφόρων και μη ατυχημάτων μέσα στον στρατό που έχουν την ίδια αιτία: τη συνειδητή υποβάθμιση της ασφάλειας προσωπικού στο όνομα του «αξιόμαχου» του ελληνικού στρατού.

Λάθος χειρισμός; Αστοχία υλικού; Κακή τύχη;

Με το που μάθαμε το ατύχημα κανένας στρατιώτης και ΕΠΟΠ (επαγγελματίας οπλίτης) – πέρα από το πρώτο σοκ – δεν ξαφνιάστηκε. Το περιμέναμε. Όλοι ξέρουμε ότι στον ΕΣ (Ελληνικό Στρατό) οι έλεγχοι είναι τυπικοί και κανόνες ασφαλείας απλά υπάρχουν στα χαρτιά. Οι Διοικητές Μονάδων βάζουν απλά μία τζίφρα για να μην "εκτεθούν" χωρίς να υπολογίζουν τον κίνδυνο.

Οι κατώτεροι αξιωματικοί ξέρουν ότι είναι αδύνατο να γίνει σωστός έλεγχος αφού δεν δίνονται χρήματα για τα βασικά: τα οχήματα (γνωστά ως καναδέζες, τζιπάκια κά) είναι παμπάλαια, χωρίς πυροσβεστήρες, χωρίς ρεζέρβες, τα ερπηστριοφόρα δεν έχουν μπαταρία, οι ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις είναι πρόχειρες με κίνδυνο ηλεκτροπληξίας, οι συνθήκες υγιεινής είναι ακατάλληλες.

Τα κατώτατα στελέχη (ΕΠΟΠ, λοχίες κτλ) ακολουθώντας τις παράλογες απαιτήσεις των Διοικητών, φροντίζουν απλά την εμφάνιση, το «φαίνεσθε», βάζοντας κάτω από το χαλί τους κινδύνους για το προσωπικό. Οι στρατιώτες και αυτοί με την σειρά τους καταλήγουν να εκτελούν παράλογες διαταγές και ζουν με την μικρή πιθανότητα μήπως συμβεί το παραμικρό ατύχημα.

Κανείς δεν τολμά να καταγγείλει την εγκληματική αδιαφορία του ΓΕΣ. Οι φαντάροι φοβούνται μην τους καψωνάρι ο Διοικητής με αγγαρείες και μπλοκάρισμα αδειών ενώ τα κατώτερα στελέχη φοβούνται διότι θα μπου σις "μαύρες λίστες" του κάθε διοικητή.

Για αυτό και έχουν συμβεί πολλά ατυχήματα - θανατηφόρα και μη, πολλές φορές με μόνιμη βλάβη για τους στρατιώτες. Ρήξη χιαστών και μηνίσκων, προβλήματα με μέση και αρθρώσεις είναι λίγα "κουσούρια" που παίρνει ο φαντάρος μαζί με το απολυτήριο.

Οι ΕΠΟΠ ξέρουν ότι παίζουν το κεφάλι τους κορωνα γράμματα, καθώς συχνά καλούνται να κάνουν την «βρώμικη δουλειά». Πέρυσι υπήρξε νεκρός από ανατροπή οχήματος ή υπάρχουν συμβάντα με αμφίβια οχήματα που κολάνε μέσα σε ποτάμια εγκλωβίζοντας το προσωπικό.

Αναβάθμιση του ρόλου του ελληνικού στρατού

Όμως τα ατυχήματα και η κατάσταση που βιώνουν καθημερινά οι φαντάροι μέσα στις μονάδες είναι συνέπεια και κατάληξη των προτεραιοτήτων του ΕΣ μπροστά στα νέα καθήκοντα που καλείται να αναλάβει. Εν μέσω κρίσης – φαινομενικά «παράλογα» - το ελληνικό κεφάλαιο έχει κάνει την επιλογή να αναβαθμίσει την εμπλοκή του σε στρατιωτικές συγκρούσεις (όπως επιχειρησιακή αναβάθμιση των ΝΑΤΟϊκών βάσεων επί ελληνικού εδάφους, συμμετοχή Πολεμικού Ναυτικού στην επέμβαση στη Λιβύη κ.α.).

Πρόκειται για επιλογή που έχει να κάνει με την εξασφάλιση των ελληνικών συμφερόντων σε διάφορες περιοχές, με σημαντικότερο την σύγκρουση για τις ΑΟΖ.

Αυτές οι «αυξημένες ανάγκες» του ΕΣ είναι άμεσα συνδεδεμένες με την απαίτηση για υψηλότερη επιχειρησιακή ετοιμότητα και την πύκνωση των πολεμικών ασκήσεων, αλλά και τη χρήση κανονικών πυρομαχικών αντί εκπαιδευτικών βλημάτων και εξομοιωτών.

Υποκρισία

Είναι λοιπόν ξεκάθαρο ότι οι στρατιωτικές τιμές και τα αγήματα για τους νεκρούς, το «εθνικό πένθος» και οι συλλυπητήριες επιστολές έρχονται να καλύψουν τον κυνισμό με ένα μανδύα «πατριωτικού καθήκοντος» και να «ντοπάρουν» τη νεολαία με εθνικιστική ιδεολογία. Οι σοβαροί τραυματισμοί και οι θάνατοι είναι αναμενόμενοι από την στρατιωτική και πολιτική ηγεσία, όταν οι ασκήσεις αρχίζουν να διαδέχονται η μία την άλλη, πόσο μάλλον όταν γνωρίζουν ότι τα περισσότερα πυρομαχικά είναι τριών και τεσσάρων δεκαετιών (όπως η οβίδα στο Βόλο) και κακοσυντηρημένα.

Ποιος μπορεί να σταματήσει τα ατυχήματα στον στρατό;

Για να σταματήσουν τα ατύχηματα στον στρατό πρέπει να υπάρχει συλλογική αντίσταση μέσα και έξω στον στρατό. Πρέπει να καταγγέλονται από τους ΕΠΟΠ και τους φαντάρους όλα τα περιστατικά που βάζουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη ζωή και την αξιοπρέπεια. Το Δίκτυο Φαντάρων Σπάρτακος σχεδόν καθημερινά ανεβάζει καταγγελίες. Οι φαντάροι πρέπει να συζητάνε με τους συναδέλφους, να βγαίνουν παραπονούμενοι να δημοσιοποιούν τα προβλήματα και τις αυθαιρεσίες ανωτέρων.

Αλλά ακόμα και έξω από τον στρατό οφείλουν το κίνημα και η Αριστερά να αμφισβητήσουν το "απόρθητο" του ΕΣ.

Οφείλει να δημιουργηθεί ένα κίνημα και μέτωπο ενάντια στην έλλειψη δημοκρατίας μέσα στον ΕΣ.

Οφείλει να φωνάζει ότι οι στρατιώτες είναι άνθρωποι με πολιτικά δικαιώματα και αξιοπρέπεια και όχι απλά πιόνια που "πεθαίνουν πάνω στο καθήκον".

Να απαιτήσει να δίνονται τα χρήματα όχι για τα γλεντοκόπια των ανώτερων, στις μίζες, στις Λέσχες Αξιωματικών (κάθε επίσκεψη ΓΕΠΣ κοστίζει τουλάχιστον 1500€ ανά ημέρα) αλλά στο να διασφαλίζεται αξιοπρεπή θητεία που δεν θα τσακίζει οικονομικά την λαϊκή οικογένεια και θα προστατεύει στρατιώτες και μόνιμο προσωπικό.

Να αντισταθεί στην εμπλοκή της Ελλάδας σε κάθε επιδρομή του ιμπεριαλισμού, σε οποιαδήποτε αποστολή εκτός συνόρων, ακόμα κι αν φορά το πέπλο του «εκδημοκρατισμού»

Να αντισταθεί στην κούρσα των εξοπλισμών που συνεχίζεται ακόμα κι εν μέσω κρίσης."

Κατόπιν των ανωτέρω ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Αληθεύουν τα καταγγελλόμενα στα ανωτέρω δημοσιεύματα;
2. Υπάρχουν βλήματα ασκήσεων με τα οποία πραγματοποιείται εκπαίδευση των στρατιωτών;
3. Οι Ελληνικές ένοπλες δυνάμεις διαθέτουν αυτά τα βλήματα;
4. Δυνάμει ποιας διεθνούς στρατιωτικής πρακτικής παγιοποιήθηκε η συγκεκριμένη άσκηση με πραγματικά πυρά;
5. Πότε πρόκειται να εκδοθούν τα συμπεράσματα της έρευνας που πραγματοποιούν ο Γενικός Επιθεωρητής Στρατού και η ΕΔΕ;
6. Αληθεύει το γεγονός ότι τα βλήματα ήταν ληγμένα και το προωθητικό υλικό κατεστραμμένο;
7. Εάν ναι, γιατί δε φροντίσατε να αντικατασταθούν;
8. Εάν όχι, ποια είναι η ημερομηνία κατασκευής και ημερομηνία λήξης του βλήματος;
9. Ποια είναι η χώρα και το εργοστάσιο κατασκευής του βλήματος;
10. Πότε έγινε η πιστοποίηση καταλληλότητας των συγκεκριμένων βλημάτων;
11. Ποιοι ήταν οι συμμετέχοντες στην Επιτροπή Πιστοποίησης καταλληλότητας των βλημάτων;
12. Υπάρχει σχετική οδηγία, από ανώτατα κλιμάκια, τα ληγμένα πυρομαχικά να επιστρέφονται ή να χρησιμοποιούνται στα πεδία βολής;
13. Υφίσταται διαδικασία συντήρησης των πυρομαχικών;
14. Εάν ναι, είχε τηρηθεί στα συγκεκριμένα βλήματα;
15. Υπάρχουν πυρομαχικά τριών ή και περισσότερων δεκαετιών;
16. Εάν ναι, υφίσταται εγγύηση από τις κατασκευάστριες εταιρίες για την διάρκεια ασφαλούς χρήσης αυτών ή έπρεπε να είχαν καταστραφεί;
17. Ποια είναι η τελευταία ημερομηνία ελέγχου της μεταλλικής μάζας του πυροσωλήνα καθώς και ο χρόνος κατασκευής του;

Επιπρόσθετα ζητείται η κατάθεση στην Εθνική Αντιπροσωπεία οποιαδήποτε εγγράφου τεκμηριώνει τις απαντήσεις σας στις ανωτέρω ερωτήσεις.

Αθήνα, 15/10/2014
Η ερωτώσα Βουλευτής,

Μακρή Ραχήλ